

liniuit eū. Prophete israhel qui pphē-
rant ad iherusalē: et vident ei visionē
paciis et nō est pax ait dñs de⁹. Et tu
fili hominis pone faciē tuā contra fi-
lias ppli tui que pphētāt de corde suo:
et uanificare sup eas et dic. Hec dicit
dñs deus. Et hīs q̄ dñs puluillos
sub omni cubitu man⁹: et faciūt cerui-
calia sub capite uniuersē etatis ad ca-
piendas animas. Et cū caperent ani-
mas ppli mei: uiuificabant animas e-
orū: et uolabāt me ad pplm meū ppter
pugillū ordei et fragmen panis: ut in-
terficerent animas que nō moriūtur:
et uiuificarent animas que nō uiuūt:
mentētes p̄lo meo credenti mēdanti.
Propter hoc dicit dñs de⁹. Ecce ego
ad puluillos uestros quibus uos ca-
pitis animas volantes: et dirupam e-
os de brachijs uestris: et dimittā ani-
mas quas uos capitis. animas ad
uolandū. Et dirupam ceruicalia ur̄a:
et liberabo pplm meū de manu uestra:
neq; erūt ultra in manibus uestris ad
p̄dandum: et scietis q̄a ego dñs. Pro-
ro q̄ merere fecistis cor iusti mēdantes:
que ego nō distaui: et dfortastis ma-
nus impij ut non reuerter a via sua
mala et uiueret: p̄pterea uana nō uide-
bitis et diuinationes nō diuinabitis
ampli⁹: et reuā pplm meū de manu ue-
stra: et scietis q̄a ego domin⁹. **xiiij**

Et uenerūt ad me viri seniores isra-
hel: et sederūt corā me. Et factus
est sermo dñi ad me dicens. Fili hois:
virī isti posuerūt inmunditias suas in
cordib⁹ suis: et scandalū iniquitatis
sue statuerunt contra faciē suā. Nūquid
interrogatus respōdebo eis? Propter
hoc loqueris eis: et dices ad eos. Hec di-
cit dñs de⁹. Homo homo de domo
israhel q̄ posuerit inmunditias suas

in corde suo: et scandalū iniquitatis sue
statuerit contra faciē suā: et uenerit ad
prophetā interrogās p̄ eum me ego
dñs respondebo ei in multitudine in-
munditias suar: ut capiat dom⁹ isra-
hel in corde suo quo recesserūt a me in
cunctis ydolis suis. Propterea dicit ad
domū israhel. Hec dicit dñs de⁹. Con-
uertimini et recedite ab ydolis uestre:
et ab uniuersis staminatōib⁹ uestre
auertite faces ur̄as. Quia homo ho-
mo de domo isrl et de p̄filijs quicūq;
aduena fuerit in israhel. si alienatus
fuerit a me et posuerit ydola sua in co-
de suo et scandalū iniquitatis sue sta-
tuerit contra faciē suā: et uenerit ad pro-
phetā ut interroget p̄ eū me: ego dñs
respōdebo ei p̄ me et ponā faciē meā
super hominē illū: et faciā eū in regnū
et in puerbiū et dissipā eū de medio
pplī mei: et scietis q̄a ego dñs. Et pro-
pheta cū errauerit et locut⁹ fuerit uerū:
ego dñs decepi prophetā illū. Et cō-
dam manū meā sup illū: et delebo eū
de medio pplī mei israhel: et ponā
iniquitatem suā. Quia iniquitatem
interrogantis. sic iniquitas prophete
rit: ut nō eret ultra dom⁹ israhel a me
neq; polluat in uniuersis p̄uaciant
omib⁹ suis: sed sit michi in pplm et ego
sum eis in deū. ait dñs egererunt. Et
factus est sermo dñi ad me dicens. Fili ho-
minis. terra cū peccauerit michi: ut p̄-
uarietur p̄uacians: extendā manū
meā sup eam et conterā uirgā pame-
ius: et immittā in eam famē: et inueni-
am de ea hominē et iumentū. Et si
erint tres viri isti in medio e⁹: mori
aniel et iob: ipsi iusticia sua liberabunt
animas suas ait dñs egererunt. Et
si bestias pessimas induxero sup me
ut uasent eam et fuerit in uia eo q̄

si p̄transierit p̄ter bestias: tres viri isti
si fuerit in ea: uiuo ego dicit dñs de⁹.
q̄a nec filios nec filias liberabunt: sed
ipsi soli liberabuntur: terra autē desola-
bitur. Et si gladiū induxero sup ter-
ram illā: et dixerō gladio: cāsi p̄ terrā:
et interfecero de ea hominē et iumentū: et
tres viri isti fuerint in medio eius uiuo ego
dicit dñs de⁹: nō liberabūt filios neq;
filias: sed ipsi soli liberabuntur. Si autē
et pestilentia immiserō sup terrā illā:
effundero indignationē meā sup eam
in sanguine ut auferā eē ea hominē et
iumentū: et uox daniel et iob fuerit in
medio e⁹: uiuo ego dicit dñs de⁹. q̄a
filiū et filiam nō liberabūt: sed ipsi ius-
ticia sua liberabunt animas suas:
quoniam hec dicit dñs. Quod et si qua-
tuor iudicia mea pessima. gladiū et
fame et bestias malas et pestilentia
immiserō in iherusalē ut interficiā de
ea hominē et pecus: et tamē relinque-
tur in ea saluatio educerūt filios et fi-
lias. Ecce ipsi egressi sunt ad uos et vi-
debitis uia eorū et adinuationes eorū:
et consolabimini sup malo qd̄ induxit
iherusalē in omnibus que importauī
sup eam: et consolabunt uos cū uide-
ritis uiam eorū et adinuationes eorū:
et cognoscetis q̄ nō frustra fecerim o-
mnia q̄ feci in ea: ait dñs de⁹. **xv**

Et factus est sermo dñi ad me di-
cens. Fili hominis: quid fiet de
ligno uins et omib⁹ lignis nemorū q̄
sunt inter ligna siluarū? Nūquid tol-
letur de ea lignū ut fiat opus: aut fa-
bricabitur de ea paxillus ut depende-
at in eo quodcūq; uas? Ecce igni da-
tum est in escam: utraq; parte e⁹ con-
sumpsit ignis: et medietas e⁹ redacta
est in fauillā. Nūquid uile erit ad o-
pus? Et cū esset integrū nō erat aptū

ad opus: quātomagis cū illud ignis
deuorauerit: et combussit nichil eē eo
fiet opus. Propterea hec dicit dñs de-
us. Quomō lignū uins inter ligna sil-
uarū quod dedi igni ad deuorandū:
sic eradā habitatores iherlm: et ponā
faciē meā i eos. De igne egredient: et i-
gnis consumet eos. Et factis q̄a ego dñs
cū posuerō faciē meā in eos: et dederō
terram inuiā et desolatā: eo q̄ p̄uacica-
tores erunt dicit dñs deus. **xvi**

Et factus est sermo dñi ad me di-
cens. Fili hominis: uocas fac-
iherusalē abominationes suas: et di-
ces. Hec dicit dñs de⁹ israhel. Radix
tua et generatio tua de terra chanaan:
pater tu⁹ amorre⁹: et mater tua cethea.
Et quādo nata es in die ortus tui nō
est pilus umbilic⁹ tu⁹: et aqua nō es
lota in salutam: nec sale saluta: nec in-
uoluta pānis. Nō peperit sup te ocu-
lus ut faceret tibi unū de hīs misere-
tui: sed p̄icta es sup faciē terre in abie-
ctione anime tue: in die qua nata es.
Transiens autē p̄ te: uidi te conculcatā
in sanguine tuo. Et dixi tibi cū esses i
sanguine tuo. Viue. Dixi inq; tibi in
sanguine tuo. Viue. Multiplicatam
quali germen agri dedi te: et multipli-
cata es et grandis effeda: et ingressa es
et puenisti ad mūdū muliebrem. Ue-
ra tua intumuerūt: et pilus tu⁹ genui-
nauit: et eras nuda et confusionis plena.
Et transiui p̄ te et uidi te: ecce tempus
tuū. tempus amantū. Et repandī a-
midū meū sup te: et operui ignominia
tuā. Et iuravi tibi: et ingressus sum pa-
tium tecū ait dñs de⁹. Et facta es mi-
chi: et laui te aqua: et mundauī sangui-
nem tuū et te. Et unxi te oleo: et uestiui
te discoloribus: et calceauī te iacinto.
Et cinxi te bisso: et indui te subalib⁹: